

РАЗГОВОРЪ I.

Като се върнаха изъ църквѣта, послѣ отъ обѣдванѣто Іованчо, който сѣ размышляваше много сичкіятъ день за сичкото колкѣто го падаваше майка мѣ, моли и се да иде въ книгохранилицѣта и да мѣ каже още нѣщо за благостынѣта Кожія. Я та мѣ рече: че ще направи хотѣніето мѣ, зацѣото стоа толкѣва благочинни въ църквѣта. Фати го проче за рѣка, и влезнаха у книгохранилицѣта, и сѣднаха близѣ при отвореннѣатъ прозорецъ, за да имъ дѣха хладенъ въздухъ и да гледатъ прекрасната си градиня.

М. Оказахъ ти, Іованчо, многи и разны способы за благостынѣта на Бога камъ тебе: не е обаче благъ самъ камъ тебе, но и камъ безчисленни дѣрги същества и бытіа. Благородно мѣ е да прави добро.

I. Има ли толкѣва голѣмѣя сила, мамо, щото да може да прави голѣмо добро?

II. Несомнѣнно, сыне мой, и вынаги прави добро. Смисли самъ, колкѣва птици, и животинки, и рыбы создаде, и за ксѣто въ-